

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3480/2024
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градска топлана“ Нови Пазар, чији је пуномоћник Владан Пантовић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 788/24 од 15.08.2024. године, у седници одржаној 11.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 788/24 од 15.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 788/24 од 15.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П1 107/23 од 10.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништен као незаконит анекс уговора о раду закључен између странака бр. .. од 24.01.2020.године и утврђено да исти не производи правно дејство даном закључења. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 788/24 од 15.08.2024. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконит анекс уговора о раду бр. .. од 24.01.2020. године, као и да се утврди да исти не производи правно дејство даном закључења, па је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 425.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20),

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), имајући у виду да примена материјалног права и правно схватање на којем се заснива побијана одлука нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда и Врховног суда у споровима са истим чињеничним и правним основом, а код утврђења да је тужилац премештен на друго одговарајуће радно место анексом уговора о раду којем је претходила понуда која је садржала конкретне и образложене разлоге за закључење анекса, и то потреба процеса и организације рада код послодавца. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, битна повреда одредаба парничног поступка, не представља дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Код изложеног, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.03.2020. године. Предмет спора је поништај анекса уговора о раду на основу кога је тужилац премештен на друго радно место.

С обзиром на садржину тражене правне заштите, у конкретном случају реч је о парници из радног односа. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе овог закона примењују када одредбама ове главе није другачије прописано (члан 436. ЗПП). Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новчано потраживање, када се примењује на општи режим допуштености овог правног лека и тада се о дозвољености ревизије одлучује према вредности предмета спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. ЗПП (код којих јер ревизија увек дозвољена), јер се предмет тражене правне заштите не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, већ поништај анекса уговора о раду на основу кога је тужилац премештен на друго радно место, то ни ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић